

'Princess' wordt gedragen door debutant Glory Kevin, met haar bijzonder **levendige en flamboyante spel**.

Princess

Drama

Regie

Roberto De Paolis

Met

Glory Kevin, Lino
Musella, Sandra
Osagie

110 min., in 19 zalen
en op Picl.

Kevin gaf haar personage vorm naar haar eigen ervaringen als sekswerker en verleent de film daarmee een overrompelende authenticiteit.

Ze doet dit niet met haar eigen lichaam, vertelt de 19-jarige prostituee Princess achteloos aan haar vriendin en collega Success, in de bus die hen dagelijks van een arme Romeinse buitenwijk naar hun standplaats in het bos voert. Vlak nadat ze zich van Nigeria naar Italië had laten smokkelen, is Princess ermee akkoord gegaan dat haar madame haar lichaam met zwarte magie 'ruilde' met dat van een vrouw in het moederland. 'Sindsdien voel ik nooit pijn als ik werk. Maar die vrouw in Nigeria wél.'

De titelheldin van *Princess* scheidt op allerlei manieren afstand tussen zichzelf en haar werk. Hoe ze in het echt heet, blijft onduidelijk; tegenover haar klanten noemt Princess (Glory Kevin) zichzelf de ene keer Giulia, de andere keer Isabella. Ze draagt gekleurde contactlenzen, bonte pruiken of goudgele braids. Tijdens de seks, leunend tegen een boom, kijkt ze voortdurend naar haar telefoon. 'Mijn hele leven zit daarin', zegt ze tegen Corrado (Lino Musella), de vriendelijke paddestoe-

lenplukker die beweert dat hij mensen haat en toch steeds weer naar het bos terugkeert om Princess te spreken, met een almaar verliefdere blik in zijn ogen.

Princess is een rauw, documentaire-achtig, soms naar een bitterzoet sprookje neigend drama. De Italiaanse cineast Roberto De Paolis maakte de film vanuit zijn fascinatie voor de wereld van de straatprostitutie, en baseerde de anekdotische plot op de vele gesprekken die hij met illegale Nigeriense sekswerkers voerde. Op die manier leerde hij ook debutant Glory Kevin kennen, waarna hij haar alle vrijheid gaf om *Princess* om te vormen naar haar eigen ervaringen en karakter. Een fundamentele, cruciale keuze, want het is Kevin die De Paolis' tweede speelfilm draagt. Zelfs wanneer scènes een tikje clichématig, ongeloofwaardig of te symbolisch dreigen te worden, verleent zij *Princess* een overrompelende authenticiteit met haar bijzonder levendige, flamboyante en toch zeer subtiele spel.

De film wordt dan ook geen *Pretty Woman* aan de rafelrand van Rome, ook niet wanneer Princess een mooie zomerdag met Corrado beleeft en ze spontaan uitroept dat ze gelukkig is – het meest zorgeloze moment van de film. Iedere vluchtige of diepere relatie behoudt in *Princess* de aard van een (economische) transactie. Dat de hoofdpersonages hun best doen om aan die verhouding te ontstijgen, en dat je als toeschouwer de ruimte krijgt om daar net zo naïef, ontroerd, nuchter of cynisch op te reageren als zijzelf, is wat *Princess* zo'n gedenkwaardige film maakt.

Kevin Toma

Volkswagen
4/5